

Sygn. akt III KK 418/18

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie A. P.
skazanego z art. 107 § 1 k.k.s.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 20 lipca 2018 r.,
kasacji obrońcy skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w S.
z dnia 11 kwietnia 2018 r., sygn. akt II Ka [...]
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W.
z dnia 8 sierpnia 2017 r., sygn. akt II K [...],

p o s t a n o w i ł

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć skazanego A.P. kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. wyrokiem z dnia 8 sierpnia 2017 r., sygn. II K [...], uznał oskarżonego A. P. za winnego tego, że „w okresie nie wcześniej niż od jesieni 2015 r. - daty bliżej nieustalonej do dnia 08 marca 2016 r. jako właściciel firmy S. w lokalu przy ul. M. w S., urządził i prowadził gry na siedmiu automatach: B. bez numeru, B. nr [...], H. nr [...], K. bez numeru, H. bez numeru, C. bez numeru, S. bez numeru, o wygrane pieniężne i rzeczowe, działając w celach komercyjnych, na których prowadzone gry miały charakter losowy oraz zawierały element losowości, udostępnionych do publicznego korzystania, wbrew przepisom

art. 6 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (t.j.: Dz. U. 2016, poz. 471), tj. czynu z art. 107 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 107 § 1 k.k.s. skazał go na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 80 zł.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego zaskarżając orzeczenie sądu *meriti* w całości. W środku odwoławczym podniesiono szereg zarzutów dotyczących obrazu przepisów: prawa materialnego, tj. art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 4 § 1 i § 2 k.k.s., art. 10 § 4 k.k.s., prawa procesowego, tj. art. 196 § 3 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., art. 170 § 2 k.p.k. w zw. z art. 193 § 1 i § 2 k.p.k. w zw. z art. 5 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., art. 410 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., art. 414 § 1 zd. 2 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 10 § 4 k.k.s. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., art. 424 § 1 i § 2 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.p.k. oraz błędu w ustaleniach faktycznych.

W oparciu o te zarzuty obrońca wniósł o uniewinnienie oskarżonego od zarzuconego mu czynu, względnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W..

Sąd Okręgowy w S. wyrokiem z dnia 11 kwietnia 2018 r., sygn. II Ka [...], zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Od tego orzeczenia kasację wywiódł obrońca skazanego, który zarzucił Sądowi odwoławczemu „rażące naruszenie przepisów postępowania, które powinno być brane przez Sąd pod uwagę z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia tj. art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., polegające na utrzymaniu w mocy wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 8 sierpnia 2017 r., sygnatura akt II K [...], mimo, iż w danej sprawie występowała negatywna przesłanka procesowa określona w art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 113 § k.k.s. albowiem akt oskarżenia nie został zatwierdzony przez prokuratora, mimo, iż dochodzenie było prowadzone pod nadzorem prokuratora, co sprawia, że w niniejszej sprawie brak było skargi uprawnionego oskarżyciela”.

Wobec tak sformułowanego zarzutu, obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w S. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

W odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Rejonowej w W. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesiona kasacja jest bezzasadna w stopniu oczywistym co uprawniało Sąd Najwyższy do jej oddalenia na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Z uwagi na treść zapadłych w niniejszej sprawie wyroków i wymierzenie skazanemu A. P. za czyn z art. 107 § 1 k.k.s. wyłącznie kary grzywny wniesienie kasacji było możliwe wyłącznie z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 2 k.p.k. w zw. z art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.).

Taki zarzut został przez obrońcę skazanego sformułowany, rzecz jednak w tym, że oparty on został na całkowicie błędnym założeniu, iż w niniejszej sprawie brak było skargi uprawnionego oskarżyciela ponieważ, w związku z nadzorowaniem dochodzenia prowadzonego przez finansowy organ postępowania przygotowawczego przez prokuratora (art. 155 § 1 k.k.s.), to wyłącznie prokurator był uprawniony do zatwierdzenia i wniesienia do sądu aktu oskarżenia (art. 155 § 2 k.k.s.), a tymczasem w tej sprawie prokurator wniósł wprawdzie akt oskarżenia, lecz go wcześniej – zdaniem autorki kasacji – nie zatwierdził.

Tymczasem, na co trafnie w odpowiedzi na kasację zwrócił uwagę oskarżyciel publiczny, skarżący zupełnie przeoczył, że sporządzony w dniu 28 grudnia 2016 r. przez Urząd Celny w S. akt oskarżenia (k. 140-142), został zatwierdzony przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w W. w dniu 29 grudnia 2016 r. (k. 142 verte), a następnie w dniu 30 grudnia 2016 r. przesłany przez ten ostatni organ do Sądu Rejonowego w W. Twierdzenie więc obrońcy o niedopełnieniu warunków skuteczności wniesienia aktu oskarżenia określonych w art. 155 § 2 k.k.s., a tym samym wystąpienia ujemnej przesłanki procesowej z art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k., jest zupełnie oderwane od realów procesowych jakie miały miejsce w toku przedmiotowego postępowania. Akt oskarżenia został bowiem, zgodnie z treścią powołanego już wyżej art. 155 § 2 k.k.s., zatwierdzony i wniesiony do sądu przez uprawniony, określony w tym przepisie podmiot.

Uwzględniając powyższe, przy braku stwierdzenia innych okoliczności, które obligowałyby Sąd Najwyższy do orzekania w szerszym zakresie (art. 536 k.p.k.), orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia, obciążając skazanego – art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. – kosztami postępowania kasacyjnego.